

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

17. juni 2010

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 162 af 17. maj 2010 (Alm. del - § 7) efter ønske fra Jacob Jensen.

Spørgsmål:

Vil ministeren give et skøn over, hvad det koster at gennemføre hvert af elementerne i Socialdemokraternes 5-punkts plan for forebyggelse af udsættelser, jf. B114 fra indeværende folketingsår?

Svar:

Det er indhentet svar i Socialministeriet, der har oplyst følgende:

”Socialdemokraternes beslutningsforslag 114 indeholder følgende fem hovedpunkter:

1. Kommunen skal sikre, at ingen børn står uden tag over hovedet ved at tilbyde familier, der sættes ud af deres boliger, en billigere og varig bolig.
2. Børnefamilier, der er blevet sat ud af deres bolig, og med kommunens hjælp har fået en ny varig bolig, skal have huslejeindbetalingen administreret.
3. Private udlejere skal forpligtes til at varsle kommunen inden påbegyndelse af en fogedsag
4. Afskaffelse af introduktionsydelsen, starthjælpen, 450-timers reglen og kontanthjælpsloftet.
5. Kommunerne skal have mulighed for at sælge grunde til under markedspris og have låneadgang til grundkapitalen.

Ad 1.

Indledningsvist bemærkes, at ingen husstande kommer til at stå på gaden, da kommunerne efter serviceloven er forpligtet til at skaffe tag over hovedet til udsatte familier. Forpligtelsen til at skaffe husly omfatter en midlertidig nødløsning mod betaling.

Forslaget indebærer, som det er udformet, en risiko for, at beboere får et incitament til forsættligt at misligholde huslejebetalingen med henblik på at opnå en billigere bolig.

Generelt har kommunerne ikke et "lager" af billige boliger stående tomme til husstande, som bliver sat ud. Desuden vil det ikke i alle tilfælde være muligt for kommunen at anvise en billigere varig bolig til familier, som er blevet sat ud. Lejen i almene boliger, som kommunen har anvisningsret til en del af, skal således følge reglerne i lov om leje af almene boliger.

Det er på den baggrund ikke muligt at skønne over de offentlige udgifter til at muliggøre, at enhver kommune til enhver tid kan anvise en billig bolig uden ventetid. Det vurderes imidlertid, at forslaget vil kræve en betydelig udvidelse af den almene boligmasse og derfor vil indebære betydelige offentlige merudgifter.

Ad 2.

Administrationen af ordningen skønnes at koste 2,5 mio. kr. om året, når den er fuldt indfaset. Skønnet er baseret på følgende antagelser:

- at der udsættes 1.100 børnefamilier årligt, hvilket omtrent svarer til det seneste kendte niveau i 2006.
- at 90 pct. af disse får hjælp af kommunen til genhusning i lejeboliger.
- at administrationen af huslejen bliver tidsbegrænset til tre år.
- at administrationen af en sag i gennemsnit vil kræve tre kommunale arbejdstimer pr. år.

Ad 3.

En pligt for private udlejere til at varsle kommunen samtidig med, at en restancesag oversendes til fogedretten vurderes ikke i sig selv at medføre offentlige merudgifter.

Ad 4.

Arbejdsmarkedsstyrelsen har oplyst, at det skønnes, at de offentlige merudgifter ved en afskaffelse af introduktionsydelsen, starthjælpen, 450-timers reglen samt kontanthjælpsloftet bliver henholdsvis 200 mio. kr., 210 mio. kr., 85 mio. kr. og 65 mio. kr. hvis det forudsættes, at modtagerne ikke er underlagt de ydelsesbegrænsninger som ordningerne implicere, men er berettiget til en alternativ ydelse i henhold til reglerne for alm. kontanthjælp og boligstøtte. De samlede udgifter udgør således 560 mio. kr. årligt.

Ad 5.

I B 114 under punktet "5. Der skal bygges flere billige boliger" foreslås,

- at kommunerne får mulighed for at sælge grunde til under markedspris, og
- at kommunerne får låneadgang til grundkapitalen.

De økonomiske konsekvenser for det offentlige af disse forslag er belyst ved et regneeksempel, hvor der forudsættes opført ekstra 100 familieboliger, tabel 1. Der er som udgangspunkt anvendt samme budgetteringsforudsætninger som på finansloven for 2010, dvs. bl.a. en grundkapital på 7 pct. Anskaffelsessummen pr. bolig forudsættes at være 5 pct. lavere svarende til en "grundprisrabat" på ca. 50

pct. Kommunerne mister således en indtægt til at starte med, hvilket reelt svarer til en forhøjelse af grundkapitalen med 5 pct.-enheder.

Tabel 1		
Økonomiske konsekvenser for det offentlige ved opførelse af 100 almene familieboliger ved grundsalg under markedspris		
(Mio. kr.)	Med rabat	Uden rabat
Stat – ydelsesstøtte	46,8	49,3
Kommune – grundkapital	11,5	12,1
Kommune – mistet indtægt på grundsalg	8,7	-
Kommune – i alt	20,2	12,1
Det offentlige i alt	67,0	61,4

En grundprisrabat af den størrelse, der er forudsat i regneeksemplet, svarer således til, at den offentlige støttes andel (opgjort i nutidsværdi) øges fra 35,4 pct. af den ureducerede anskaffelsessum til 38,6 pct.

Låneadgang til grundkapital vil i det omfang, den anvendes, have en likviditetsmæssig betydning for kommunerne og medføre kommunale merudgifter til renter.

Det bemærkes at, der i forbindelse med fastlæggelsen af det kommunale bloktilskud tages højde for kommunernes skønnede udgifter til den kommunale grundkapital til almene boliger. Kommunerne sikres således under ét finansiering til den kommunale grundkapital til nye almene boliger. Da kommunerne under ét kompenseres for udgifter til den kommunale grundkapital, er der ikke samtidig behov for låneadgang til finansiering af disse udgifter.”

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen